

priti na zbor. Na predvečer pa prejme vlč. g. društveni prvomestnik od gospoda poslanca Robiča brzojavno opravičenje, da zato ne more priti, ker je poslanec baron Depauli zavoljo nepotrjenja dunajskega župana Dra Luegerja na svojo roko stavil vprašanje (interpelacijo) do ministerskega predsednika, s tem se sprl z grofom Hohenwartom in njegovimi zvestimi tovariši. Našemu g. poslancu je bilo torej treba ostati na Dunaju, da varuje, kolikor vé in zna, koristi svojih volilcev.

Ker tudi drugih naših gospodov poslancev nobeden ni utegnil priti, so nam velečastiti gospod nadžupnik kot društveni prvomestnik pojasnili najvažnejše dogodke na političnem polju od našega zadnjega zborovanja dne 16. junija t. l. do zdaj. Prečitali so nam pismo, s katerim so se papežev poslanik nadškof Agliardi prisrčno zahvalili za resolucijo, s katero se je bilo naše društvo dne 16. junija t. l. potegnilo za pravice sv. stolice; prebrali so tudi precejšnjo listino, s katero se nam naznanja cesarjeva zahvala za sožaljevanje pri smrti mladega nadvojvode Vladislava, poslednjič so nam naznanili dopis, s katerim se je naš bivši c. kr. namestnik, ekscelesca baron Kübeck, zahvalil za častitko k petindvajsetletnici svoje visoke službe v Gradcu. Izvedeli smo pri tej priliki, da novega cesar. namestnika v Gradcu, ekscelesco g. markiza Baquéhema, že vsi dobro poznamo, ker smo ga videli l. 1892. pri otvoritvi naše predrage železnice.

Gospod prvomestnik so nam potem v kratkih obrisih podali podoba položaja na Dunaju, odkar je knez Windischgraetz odstopil s svojimi ministri, ker nam nemški liberalci niso hoteli dovoliti nemško-slovenske male gimnazije v Celju. Dobili smo ta učni zavod pod začasnim ministerstvom Kielmansegg-ovim, tudi proti volji Dra Luegerja in njegovih tovarišev, ki sedaj pomoči iščejo pri Slovencih zoper novo ministerstvo Badeni-jevo. Razmere so, kakor vsakdo uvidi, čez mero zamotane. Naše društvo je bilo doslej s svojim g. poslancem vedno enih mislij, zato njemu popolnoma zaupa, da bode tudi v teh homatijah zadel pravo pot.

Društveni knjižničar, gospod Dr. Ivan Rudolf, spregovoril je prav podučljivo besedo o razmerah med kmečkim stanom in malimi obrtniki. Predlagal je sklep (resolucijo) na korist malemu obrtniku, kateremu se vsestransko želijo nekdanja »zlata tla«, češ, da bo to tudi kmečkemu stanu na korist.

Društveni tajnik, g. vikarij Kukovič, je po izvrstnih člankih v »Slov. Gospodar-ju« prav poljudno pojasnil neslanosti Ingwerjeve knjižure: »Slovenskim kmetom v poduk in prevdarek«, katero tudi našim ljudem Celjani vsiljujejo. Ker so se ta dan delile letošnje knjige družbe sv. Mohorja, je društveni blagajnik, g. kaplan Šoba, govoril zaslužen slavospev tej nikoli dosti hvaljeni družbi ter označil zadržaj letošnjih prekrasnih knjig.

Končno so č. g. prvomestnik podali kratek »razgled po svetu«. Opisali so ob kratkem obžaljevanja vreden razpor na Kranjskem, kjer se »katol. narodna« in »narodno-napredna stranka« za deželnozborske sedeže med seboj pulita, kakor so se nekaj skupno borili proti najhujšim nemškutarjem in nemškim liberalcem. Vsprejela se je resolucija, ki globoko obžaljuje ta bratski boj ter želi zmage le oni stranki, ki se pokori naukom sv. Cerkve ter pobija načela pogubonosnega liberalizma. — Z živahnim trikratnim »živio«-klicem na sv. Očeta, papeža Leona XIII, na našega svetlega cesarja Franca Jožefa I. in na svetlo cesarico Elizabeto, ki je potem v torek slavila svoj imendan, se je zborovanje sklenilo v najlepšem redu.

—o—

Cerkvene zadeve.

Cecilijino društvo v Mariboru.

Pretečeno nedeljo je imenovano društvo praznovalo slovesno god varuhinje cerkvene glasbe, sv. Cecilije. V to svrhu je bila v stolnici pri pozni službi božji pridiga o predmetu: »Kako vzvišeno nalogo ima cerkvena glasba pri slovesni službi božji?« in slovesna sv. maša, pri kateri se je pela s spremljevanjem posavn ena najkrasnejših Dr. Wittovih maš »in hon. St. Luciae.«

Društvo tu v Mariboru vkljub jako neugodnim glasbenim razmeram našega mesta kaj veselo nepreduje, ter se vsi krogi prebivalstva zanj zanimajo. Dokaz temu je mnogobrojni zbor pevk in pevcev, kakoršen je le malokateremu glasbenemu društvu na razpolago. Zatorej prosimo tudi zunanje prijatelje cerkvene glasbe, da društvu segajo pod roke ter je gmotno podpirajo.

Če bodo razmere le ugodne, bode se v prihodnjem letu sijajno obhajal občni zbor, kateri bode sigurno tudi uplival na razvoj cerkv. glasbe i po deželi. Prihodnje dni bode g. denarničar zunanjem čč. gg. udom in drugim prijateljem nove sprejemnice, oziroma nastopnice poslal, pri čč. gg. duhovnikih-udih v Mariboru bode pa osebno pobiral doneske.

Sedanji odbor ima sledeče odbornike p. n. gg.: L. Hudovernik stolni vikar, načelnik; Dr. J. Bezjak, prof.; prof. Dr. A. Medved, tajnik; kaplan J. Čížek, denarničar; mestni uradnik Fr. Ruhri, stolni kaplan Fr. Simonič, kateket Iv. Vreže, stolni organist R. Wagner.

Prosimo torej vse prijatelje našega društva, da nam sami zvesti ostanejo ter nam tudi novih udov pridobijo, in to tem bolj, ker ima Cecilijino društvo prelepo nalogo, pouspeševati čast božjo in spodbujati k pobožnosti verno ljudstvo. — Letne doneske za Cecilijino društvo sta poslala čč. gg. župnik J. Žičkar 2 fl., kaplan Št. Pivec 2 fl. Bog plati!

Gospodarske stvari.

Pitje vina.

Očak Abraham je dobil goste, pa jim je tako dobro postregel, da se njegova gostoljubnost hvali in priporoča za vse čase. Gostoljubnost v tesni zvezi s krščanstvom je imeniten čin krščanske ljubezni ali telesno dobro delo. Žalico, se je ta čednost včasih v nečednost spreminjala in postala požrešnost. V dobrih letih so se v vinskih goricah po rani službi požji pomenili, kje bodo to ali ono nedeljo večernice imeli. Nedeljo večerko so se zbrali zdaj pri tem, zdaj pri onem mejašu v pivnici, število gostov narašča, da v kleti ni več prostora; poznejši so morali na stopnicah sedeti ali okoli hrama stati. In polovnjak je bil precej prazen. In kaj se je še več godilo — o tem molči ustno sporočilo. Vendar gotovo je, da mnogoteri vina piti ne zmorejo. Zato so jim skof Slomšek poduk dali in pesmico zapel:

„Le pijmo pošteno to zlahitno blago
Kak grdo bi pač b'lo,
Ne znati kam domo!“

Celo leto, dragi bralec, te že vodim po gozdoc in pivnicah, gotovo si že žejen; pa še zini ti na sklep niman dati piti, pač pa nauk o pitju vina ti nimam naznaniti za tvoj dušni in telesni blagor.

1. Kdaj ne smeš vina piti? Sicer so tako slaba leta, da ponekod že vina več ne poznajo, zatorej piti ne morejo. Segli so reveži po nesrečni franciji, ki posameznike in tudi cele rodovine ugonoli. Puna mejša